

De Maya tempel aan Kukulcan gewijd (de blanke Christus van de Maya's) maakte meer indruk op mij dan enig ander gebouw. Ik heb vijftien tochten naar Yucatan gemaakt en op elke tocht heb ik veel nieuwe dingen gevonden, want Chichen-Itza was een van de grootste der drie steden uit het bouwtijdperk. Deze tempelpyramide werd boven op een kleinere Archaïsche tempel gebouwd.

Dewey Farnsworth.

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

61ste JAARGANG

Nr 8

INHOUD:	Blz.
Het mysterie van de Maya Tempel	247
Kent ge Uw Evangelie?	249
Nieuws van het Kerkelijk Bouwcomité	252
Nieuws uit de Hollandsche Ring	254
Het duizendjarig rijk	256
Het verschilselment, het anders zijn	260
Profanatie	260
Het uur is nu	261
Het hoog houden van de idealen der kerk	262
De geschiedenis van de roos, de twijg van de hagedoorn en de lelie	263
Een gentleman's erewoord	264
Een opmerkelijke bekering	265
Gedachten van anderen	265
Amerikaanse oproerberichten	266
„Ik ben het Leven, het Licht, de Weg en de Waarheid en de Wet”	267
Gedachten van anderen	268
Gebeurtenissen in de zending	269
Joseph Smith en Brigham Young	275
Opoffering brengt zegen	276

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus,
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Wederom:

Oudheidkundige ontdekkingen en het boek van Mormon

(Zie de „Ster”, jaargang 1959,
juli t/m december)

Het mysterie van de Maya Tempel

door Alberto Rusz L. en Dr. J. Alden Mason
Saturday Evening Post, 29 augustus 1953

EEN VAN DE VERBAZINGWEKKENDSTE ONTDEKKINGEN SEDERT HET OPENEN VAN HET GRAF VAN KONING TUTANCHKAMEN IS DE VONDST EN EXPLORATIE VAN DE GEHEIME GANG IN DE TEMPEL VAN PALENQUE. HIER IN MEXICO IS EEN VREEMDE KAMER — EN BEWONER — HETGEEN KAN WIJZEN OP EEN OUDE SCHAKEL TUSSEN EGYPTEN EN AMERIKA.

„De centrale hoofdfiguur was een jonge man, achterover leunend en gezeten op een groot masker van het Aarde-Monster. Zijn hoge maatschappelijke rang was kenbaar aan zijn misvormd hoofd en zijn ornamenten van jade. Boven hem — of uit hem — rees iets omhoog in de vorm van een kruis, dat veel gelijkenis vertoonde met de kruizen in andere tafels hier in Palenque; een conventionele voorstelling van de maisplant.

„De twee armen van het kruis eindigden in de wijd geopende monden van de tweehoofdige slang, en een vogel met het gelaat van de Regengod stond er boven op. Natuurlijk was elk element zeer gestileerd en, gelijk in de meeste primitieve kunst, was elke ruimte met een of ander symbool gevuld.

„Ik geloof, dat dit tafereel het verlangen van de mens naar een leven hiernamaals symboliseert. Het is niet zeker of de figuur de sterveling in het algemeen voorstelt of een bepaald persoon, voor wie het monument werd gebouwd. Hij is door het lot gedoemd om door de aarde, waarop hij leunt, te worden verzwolgen. Maar in de hoop op een eeuwig leven staart hij vurig naar het kruis, het zinnebeeld van de mais en dus van het leven zelf.

„Op het bovenvlak was een rand met astronomische tekens in de steen

gesneden, waaronder wij die voor de zon, de maan, de Poolster en Venus en die, welke het heelal voorstelde, konden onderscheiden.

De data, die wij aantroffen, waren 603 v. C. tot 343 A.D., 633-260 of 373 A.D., of wel in het laatste van de pre-Maya of Grote periode.

„Het was de 15de juni 1952, dat ik tenslotte de geheimzinnige kamer binnenkroop. U kunt zich mijn gevoelens indenken: de eerste mens, die deze vloeren na tien eeuwen betrad. Ik trachtte te zien met de ogen van de Palenque priesters, toen zij de kamer voor de laatste maal verlieten en de deur verzegelden. Ik verbeeldde mij de massieve muren te horen weergalmen van de smeekbeden, aan Itzamna in de oude Mayataal opgezonden. Ik trachtte de eeuwen uit te wissen.”

„Mijn eerste indruk was een mozaïk van groen, rood en wit. Daarna sprongen de details naar voren: groene ornamenten van jade, rood geschilderde tanden en beenderen en fragmenten van een masker. Ik aanschouwde het dode gelaat van hem voor wie al dit ontzaglijke werk was gemaakt: het oneraardse gewelf, het beeldhouwwerk, de trap, de grote pyramide, gekroond door de tempel. Hier lagen de sterfelijke overblijfselen van een der grootste mannen van Palenque! Dit was dus een sarcophaag, de eerste, die ooit in een Maya pyramide werd aangetroffen.

„Wat wij hier hebben gevonden, onder de Tempel van de Inscripties, is zeker uniek in de streek der Maya's voor zo ver onze tegenwoordige kennis reikt tenminste. Wij kennen geen andere Maya pyramide, die een crypt en een trap bevat, ofschoon ik van plan ben nog andere in Palenque te onderzoeken. De gehele inrichting doet natuurlijk aan Egyptische pyramiden denken, die als graftomben voor de Pharao's werden gebouwd. Maar die ontstonden 3000 jaar eerder dan die van Palenque. Zoals ik reeds heb aangetoond, zijn er ook punten van overeenkomst tussen de Maya bouwsels en die in Cambodja in Indo-China. Was de grote man, die hier in Palenque werd begraven, uit Cambodja afkomstig, uit het verre Azië? Wie weet? Ik veronderstel het, want voor de gelovers in trans-Pacific contacten is dat niet onmogelijk. Maar voor mij is hij niet anders dan een groot opperhoofd van Palenque, mogelijk wel de grondlegger van die grote stad der Maya's. De menselijke natuur is over de gehele wereld vrijwel dezelfde en onder gelijksoortige omstandigheden zullen haar reacties en bouwsels wel op elkander gelijken. Evenwijdig lopende evolutie, geen verspreiding is mijn verklaring”.

Aldus zegt één van de schrijvers van bovenstaand artikel, Alberto Ruz L., die zeer verbaasd was te ontdekken, dat de vroegere Amerikanen hun grote mannen in torentempels begroeven, zoals men in Azië en Afrika deed.

Dewey Farnsworth, de schrijver van het boek „Book of Mormon Evidences in Ancient America”, waaraan de twee jaar tevoren geschreven artikelen en dit artikel zijn ontleend, zullen wij thans het woord geven. „Elke nieuwe vondst geeft vastere grond aan de data in de geschiedenis

van het Boek van Mormon en toont ons een beschaving met zowel een Hebreeuwse als een Egyptische achtergrond. Zelfs met alle veranderingen, die in duizend jaar van ontwikkeling plaats grepen, zegt de Mexicaanse regering van deze Egyptisch aandoende bouwwerken in Mexico:

„Dat er verband bestaat tussen de inwoners van Mexico in sommige tijdperken en die van het Nijldal, is nauwelijks aan twijfel onderhevig; de overeenkomst tussen hun monumenten en pyramiden en hun wijze van werken ten aanzien van hemellichamen en astronomische verschijnselen zijn zo treffend, dat dit geen toeval kan zijn.”

Nephi zegt, dat zij zowel Egyptisch als Hebreeuws kenden. Al die vondsten, die dit bevestigen, stemmen mij tot voldoening.

Het is voor ieder weldenkend mens dwaasheid te geloven, dat Joseph Smith zelf de datum van de vernietiging der Nephieten had bedacht en dat honderd jaar later door niet-Mormonen overleveringen en geschriften werden gepubliceerd, die door iedereen konden worden gelezen, die bijna op een jaar nauwkeurig met de geschiedenis in het Boek van Mormon van de ondergang der Nephieten overeenstemmen, die tussen 360 en 385 A.D. plaats vond.

Kent ge Uw Evangelie?

HET IS NIET MOGELIJK ZONDER KENNIS ZALIG TE WORDEN

Joseph Smith

„Vader, hebben wij morgen contactavond bij ons thuis? Ik dacht bij de familie van Os.”

Mijnheer Keizer legt zijn krant neer en kijkt zijn 17-jarige dochter Ella een ogenblik vragend aan.

„Contactavond? Bedoel je soms de verwijzingsavond? Ja, die is morgen avond bij ons, want de familie van Os is verhinderd. Noemen jullie die avonden contactavonden?”

„Ja, die noemen wij onder elkaar zo, want wij vinden die naam veel logischer dan verwijzingsavond. De bedoeling is toch contacten te leggen tussen leden en niet leden, tussen leden onderling en tussen leden van eenzelfde gezin?”

„Ja, dat is zo. Die naam is inderdaad beter. Contactavond dus. En weet je met wie ik contact heb opgenomen? Met mijnheer en mevrouw Jansen. Zij willen graag eens komen luisteren.”

Dat is fijn, vadertje. En mijn vriendin heeft mij ook beloofd te zullen komen.”

„Mooi zo, dan hebben wij, met ons eigen gezin meegerekend, een heel gezelschap. Wie heeft morgen de beurt? Was het geen vrije keuze ditmaal?”

„Ja vader, en het is mijn beurt.”

„Aha, en wat heb je uitgezocht?”

„Efeze 2 : 8. Ik begrijp die tekst niet goed en daarom zou ik die graag behandeld willen hebben. Helpt U me, paps?”

„Natuurlijk kind, maar denk er zelf nog maar eens goed over na. Waar handelt die tekst over?”

„Over genade. Ik heb er over nagedacht, maar ik kom er niet uit.”

„Een goed onderwerp. Maak je maar niet bezorgd, wij zullen je er met vereende krachten trachten uit te helpen.”

„Daar zijn die contactavonden juist zo goed voor,” zegt Ella met een lach.

Als in de avond van de volgende dag het gezelschap voltallig om het haardvuur is geschaard, een lied is gezongen en de oudste zoon van de familie Keizer is voorgegaan in gebed, zegt vader: „Het woord is aan Ella.”

Het meisje, dat met een bijbeltje op haar schoot zit, slaat dit open en leest het volgende uit Efeze 2 : 8 voor:

„Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave.”

„Ik heb deze tekst gekozen, omdat ik twee dingen erin niet begrijp en dat zijn die genade en de woorden „en dat niet uit u”. Die zijn naar mijn gevoel in strijd met wat wij altijd hebben geleerd over het aandeel, dat wij zelf moeten leveren bij het uitwerken van het plan van zaligheid. Maar omdat ik ook wel begrijp, dat in het Evangelie van Christus geen tegenstrijdigheden kunnen voorkomen, kom ik er niet uit, hoe ik er ook over nadenk”.

Mijnheer Keizer kijkt de kring rond en vraagt dan:

„Kan een van jullie Ella's probleem oplossen?”

Als niemand antwoordt, zegt hij: „Laten wij de woorden van Paulus dan eens nader beschouwen. Wat bedoelde Paulus met het woord „Genade”? Weet iemand dat?”

Een ogenblik stilte. Dan zegt mijnheer Jansen: „Ik ben wel geen Mormon en dit is blijkbaar een Mormoonse bijbelbespreking, maar mag ik hierop antwoorden?”

„Zeker, natuurlijk, heel graag zelfs”.

„Wel, volgens mij is genade een gave van God die Hij aan zijn uitverkorenen schenkt, waardoor zij zalig worden, zonder dat zij zelf daar iets aan behoeven te doen. Het is Gods gave, en niet uit u,” zo lezen we.

„Volgens U strekt die genade zich dus tot een beperkt aantal mensen uit?” vraagt mevrouw Keizer.

„Ja, het zijn degenen, die God heeft voorbestemd om zalig te worden. Ik heb echter met die uitlegging nooit helemaal vrede gehad en mijn

vrouw ook niet en nu zal ik graag Uw verklaring van de tekst willen horen."

„Dank U, mijnheer Jansen. Welnu dan nogmaals: wat betekent in deze tekst genade? Het is datgene wat God ons geeft om zalig te kunnen worden, wat wij niet zelf, door eigen inspanning, kunnen verkrijgen."

„Hoe bedoelt U dat, vader"? vraagt Ella.

„Een eenvoudig voorbeeld om mijn bedoeling duidelijk te maken. Jij, Ella zit nu in de vijfde klas van de H.B.S. en zult het volgend jaar eindexamen doen. Als je slaagt kun je solliciteren, met je diploma in de hand, naar de betrekking, waar je hart naar uitgaat. Dan heb je iets bereikt met als jouw aandeel je ijver, werklust en doorzetting. Maar er zijn nog andere factoren in het spel buiten jouw toedoen: de school, de leerkrachten, de leermiddelen. Die zijn tot je beschikking zonder enige inspanning van jouw kant en zonder welke je met de beste wil van de wereld je doel nooit zou bereiken. En zo heeft God ook, uit genade jegens ons, enige factoren in het spel gebracht, die wij er zelf niet in kunnen brengen. Wie van jullie kan er één of meer noemen?"

„Ik weet er één, vader", zegt Frits, de jongste. „De aarde waarop wij wonen!"

„Het leven", zegt Willem.

„De opstanding", zegt mevrouw Keizer.

„Juist, dat zijn allemaal factoren, die ons als genadegift op onze reis naar de eeuwigheid zijn geschonken. Zij zijn voor alle mensen en „niet uit henzelf". *Zonder* die gaven zouden wij nooit zalig kunnen worden, maar *met* die gaven evenmin, als wij met de handen in de schoot bleven zitten. Zoals Ella moet werken om haar doel te bereiken, zo moeten wij allen werken voor het door God aan ons gestelde doel: de terugkeer in zijn tegenwoordigheid. Dat is *ons* aandeel in het plan".

„Deze uitlegging is nieuw voor mij", zegt mijnheer Jansen, „maar ik zou graag hierover iets willen opmerken en dat is dit: Er wordt in de tekst niet gezegd, dat wij moeten werken; integendeel. Hoe verklaart U dat? Ook in verband met. . ., Mijnheer Jansen neemt zijn bijbeltje, bladert er in. . . „Hier staat in Romeinen 10 : 9, dat we alleen maar Jezus met de lippen behoeven te belijden om zalig te worden. Over werken wordt hier ook niet gesproken".

„Wij mogen niet uit het oog verliezen", antwoordt mijnheer Keizer, „dat Paulus tot de leden van Christus' Kerk sprak, tot de mensen dus, die in zoverre hun aandeel hadden bijgedragen, dat zij zich hadden bekeerd, zich hadden laten dopen en de gave van de Heilige Geest door handoplegging hadden ontvangen, aldus zijn geboden gehoorzaamend. En wat die tekst in Romeinen betreft: daar komt nog bij, dat het in die dagen in Rome uiterst gevaarlijk was er voor uit te komen, dat men een Christen was. Paulus had met even veel grond kunnen zeggen: „Leden in Rome, indien gij bereid zijt Uw leven te geven voor de zaak van Christus, zult gij zalig worden".

„U sprak zo even over de Heilige Geest. Is die niet over de gehele wereld uitgestort op de dag van het Pinksterfeest?“

„Ik vrees, dat het voor dit onderwerp nu te laat is geworden, vrouw“, zegt mijnheer Jansen. „Wat mij betreft ik ben blij deze bespreking te hebben bijgewoond en ik geloof dat mijn vrouw er ook zo over denkt, nietwaar Jo?“

„Ja, ik vind Uw uitlegging de meest logische, die ik ooit gehoord heb En zo rechtvaardig! Ik zou graag een volgende bijeenkomst willen bijwonen“.

„U bent beiden van harte welkom“, zegt mevrouw Keizer.

„Mag ik dan ook weer komen, mevrouw?“ vraagt Ella's vriendin. „Ik zou graag meer over het onderwerp Heilige Geest willen horen.“

„Natuurlijk kindlief. Wat denk je van het onderwerp Heilige Geest voor de volgende contactavond, vader?“

„Uitstekend“, antwoordt haar man. „Willem, wil jij dat voor je rekening nemen?“

„Ja vader, ik zal mijn best doen“.

„Dit was een fijne contactavond“, zegt Ella, als de gasten vertrokken zijn. „Nu begrijp ik die tekst. Dank U wel vadertje“.

„Onze gasten namen gelukkig ook aan de discussie deel, dat vind ik een bewijs van belangstelling“, merkt Willem op.

„Daar zijn nu juist de contactavonden voor“, antwoordt vader.

A. D. J.

Nieuws van het Kerkelijk Bouwcomité

Wegens de snelle toename van het aantal kerkleden in de Europese landen, is er grote behoefte ontstaan aan meer en grotere kerken, recreatiegelegenheden en leerlokalen, die de mensen in staat zullen stellen het volledige programma van de Kerk ten uitvoer te brengen. Om het voor de Heiligen mogelijk te maken deze nieuwe en betere gebouwen te hebben en hen tegelijkertijd te helpen met hun bijdragen aan de oprichting er van, heeft het Eerste Presidentschap het Werkzendingenproject van de Kerk opgesteld en in werking gezet. Besloten is, dat de plaatselijke leden 20 % van de bouwkosten zullen betalen, hetzij in de vorm van arbeid, hetzij in baar geld. Het aandeel van de Kerk bedraagt 80 %.

Onder het Werkzendingenproject zullen de Ring- en Zendingpresidenten zo veel jonge mannen roepen en aanstellen als voor dit werk nodig zijn. De tijd, door deze werkzendingen er aan besteed, zal voor de 20 % worden gerekend, die van de plaatselijke leden wordt ver-

wacht. Behalve dat kunnen de laatstgenoemden, vrouwen zowel als mannen, helpen bij het vrijwillige werk van de werkdelingen. Op deze wijze zal de financiële last voor de heiligen te verwaarlozen zijn; zij zullen deze verbeteringen krijgen en tevens een waardevolle les in gezamenlijk arbeiden leren, de vreugde ervaren, die alleen tot hen komt, die tezamen werken met één zelfde doel voor ogen.

Op het werk van de werkdelingen aan elk van deze gebouwen zal door een ervaren bouwer uit de Verenigde Staten toezicht worden gehouden. Deze opzichters zullen onder leiding van het Eerste Presidentschap worden geroepen en aangesteld om deze nobele dienst te verrichten.

Ik ben er zeker van, dat als de Heiligen dit programma in zijn geheel willen aanvaarden en van ganser harte hun Ring- en Zendingpresidenten willen volgen en de Heer om zijn bijstand vragen, de weg voor ons zal worden geopend om Zijn oogmerken te volbrengen. Thans zijn er ernstige beperkingen, die het bouwen wanneer en waar wij dat zouden willen, in sommige van onze streken verhinderen. Het Skandinavisch gebied omvat Noorwegen, Zweden, Denemarken, Finland, Nederland, België, Frankrijk en het Frans sprekende deel van Zwitserland.

In dit Skandinavisch gebied hebben wij meer dan vijftig projecten onder handen; de meeste daarvan is nog in het stadium van voorbereiding. Met een zeker aantal gaat het goed vooruit en vóór het einde van het jaar verwachten wij ze in aanbouw te hebben.

De eerste Kerk, die in dit gebied volgens het werkdelingsproject wordt gebouwd, is in Lappeenranta, Finland. De 3e juli werd met de bouw begonnen en er wordt met spoed aan gearbeid. De Heiligen en Werkzendingen vinden het heerlijk samen te bouwen aan een huis voor de Here. Dit programma heeft een tweeledig effect: het bouwt mensen, terwijl zij gebouwen bouwen.

Het is voor de Heiligen niet langer nodig om naar Amerika te emigreren ten einde alle weldaden, aan het lidmaatschap van de Kerk verbonden, te verkrijgen, want de grenzen van Zion breiden zich snel uit om de landen van Europa, waarin gij nu woont, te omvatten. Het zal in komende dagen worden gezegd: „De Here leeft en heeft zijn heiligen verzameld in het land hunner geboorte, en heeft hen gesterkt, opdat zij een standaard voor de naties zullen zijn, en de oprechten van hart naar de Banier van Waarheid en Gerechtigheid zullen trekken”.

Laten wij allen besluiten onze huizen in orde te brengen en onze volle bijdrage te leveren aan de vooruitgang van Gods Koninkrijk, opdat wij ons kunnen voorbereiden op het Koninkrijk van de Hemel, dat weldra zal komen.

E. Albert Rosenvall

Bouwopzichter

Skandinavisch Gebied.

Nieuws uit de Hollandsche Ring

HET „RING MOTTO” VOOR 1961

„...Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen U toegeworpen worden.”

(Matth. 6 : 33)

Bekende woorden zijn dit, niet waar? Hoe vaak worden zij niet aangehaald; we kunnen stellig wel zeggen dat elk Heilige der Laatste Dagen deze woorden wel kent. Elk belijder van een Christelijk Geloof kent ze toch immers? Zeker, hoe kan het ook anders, zij zijn gesproken door Jezus Christus. Bij welke gelegenheid ook weer? Bij het uitspreken van Zijn grote Bergrede. Ja, die Bergrede, — begrijpen wij die eigenlijk wel helemaal? Begrijpen we de bedoeling van onze Heiland eigenlijk wel? De mensenmassa, die bij deze gelegenheid naar Hem luisterde, begreep in elk geval wel dat er iets zeer bijzonders was gebeurd.

„En het is geschied toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat de scharen zich ontzetten over Zijn leer.” (Matth. 7 : 28). Want, zo staat er, „Hij leerde hen als machthebbende en niet als schriftgeleerde”. Met andere woorden, de woorden die gesproken waren, hadden een verstrekkende en grote betekenis. Het waren niet zo maar wat loze woorden, luchtig en zonder besef van de diepere inhoud, uitgesproken.

In welk verband sprak de Meester eigenlijk bovenstaande woorden? Hij had het hier in Zijn grote rede over de aardsgezindheid en wereldse bezorgdheid. Zijn dat geen begrippen waar wij ons allemaal min of meer aan schuldig maken? Wij voelen ons één met deze wereld en zijn vaak geneigd om het werk, dat wij in deze wereld moeten verrichten om ons lichaam in stand te houden, als het doel van ons levensbestaan te zien. Wanneer we zo denken, dan vergeten wij eigenlijk een beetje het feit dat er aan dit aardse leven een eeuwigheid is voorafgegaan en er tevens een eeuwigheid op volgt. Een heel groot deel van de wereld „vergeet” dit niet alleen, doch *weet* het helemaal niet als gevolg van haar hardleersheid!

Doch voor ons, Heiligen der Laatste Dagen, die het voorrecht hebben dit wel te weten: is het voor ons logisch te denken, dat er tussen de eeuwigheden voor en na dit leven, en dit leven zelf helemaal geen verband zou zijn? Neen immers. Maar als we dan tot de erkenning komen dat er *wel* verband is tussen datgene wat wij in deze wereld doen en datgene wat wij in de eeuwigheid daar na gaan doen, dan is het dus zo, dat wij moeten *kiezen*. Kiezen tussen dat wat de wereld slechts kan bieden en dat wat de eeuwigheid kan geven. Wie of wat beheerst de wereld? Is dat niet de zucht om „er in dit leven maar van te maken wat er van te maken is”? Wie beheerst de eeuwigheid? Wie anders dan God?

Wij moeten kiezen wie wij willen dienen, want:

„Niemand kan *twee* heren dienen; want òf hij zal de ene haten en de andere liefhebben, of hij zal de ene aanhangen en de andere verachten **GIJ KUNT NIET GOD DIENEN EN DE MAMMON.**” (Matth. 6 : 24).

En hoe gaat dat nu samen met de behoeften, waar wij voor ons aards bestaan in moeten voorzien? Christus geeft meteen Zelf het antwoord: „Daarom zeg Ik u: zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten en wat gij drinken zult, noch voor uw lichaam, waarmede gij u kleden zult.”

„. . .want uw Hemelse Vader weet dat gij deze dingen behoeft!”

(Matth. 6 : 25, 32).

Het is nu maar: **GELOVEN WIJ DIT** en zijn wij bereid **OM GOD HIERIN TE BEPROEVEN?** Ja zeker: beproeven. God zegt dit zelf immers meermalen? „Beproeft Mij hierin”. Probeer het maar, zegt onze Hemelse Vader, en zie eens of Ik Mijn belofte niet houd!

Het is juist nu, in het bijzonder in deze laatste Dagen, dat de Meester van Zijn volgelingen verwacht dat zij deze woorden op hun waarde willen beproeven. Hij vraagt nu van allen, die een verbond met Hem hebben gesloten in het watergraf, om nu dit verbond gestand te doen! *Hij zal Zijn* deel hier aan gestand doen! Wij hebben toch immers een getuigenis van Zijn werkelijkheid? Van de herstelling van Zijn Evangelie en Zijn Priesterschap? Dan weten wij toch *dat* dit geen loze woorden zijn? Christus sprak toch immers nimmer loze woorden?

Zijn Rijk is op aarde hersteld en Hij vraagt nu van ons, evenals in de tijd dat Hij in persoon tijdelijk op deze aarde verbleef, om *Hem* te dienen, maar niet half, maar met „geheel ons hart en geheel ons verstand”. Om het werk in Zijn Rijk te kunnen verrichten is de volledige inzet van elk Heilige der Laatste Dagen nodig. Op ons rust de enorme en verantwoordelijke taak om Zijn Rijk verder op te vouwen en **DE WERELD VOOR TE BEREIDEN OP ZIJN TERUGKEER!**

Welk een roeping. Een roeping voor ons allen. „Velen zijn geroepen” — „doch slechts weinigen zijn uitverkoren”. En waarom slechts weinigen uitverkoren? Omdat hun geloof niet groot genoeg is. Omdat zij het niet aandurven de Meester in deze „op de Proef te stellen”. *Wij zijn allen* geroepen, broeders en zusters. Laat het niet zo zijn dat ons hart verzinkt in twijfel, zodat wij niet mede uitverkoren zijn. Wij zijn geroepen om *nu eerst* te zoeken God's Rijk.

Laat ons dat nu eerst **VINDEN** en er in **ARBEIDEN**, en — dan zal het **ZEKER** zo zijn dat, **AL** wat wij **NODIG** hebben, ons **TOEGEWORPEN** wordt.

ZEKER IS DAT ZO, WANT JEZUS HEEFT ONS DAT GEZEGD.

J. P. J.

Het duizendjarig rijk

Enige weken geleden ontvingen mijn vrouw en ik van vrienden een uitnodiging om de inwijdingsdienst van hun nieuwe gereformeerde kerk in onze laan bij te wonen.

Daar wij deze hartelijk gestelde uitnodiging op prijs stelden, togen wij er met hen heen en waren aldus in de gelegenheid het kerkgebouw, waar wij zo vaak langs kwamen, ook van binnen te zien.

Het is niet mijn bedoeling daar een beschrijving van te geven, ook niet van de goede prestaties van een groep jongeren, die allen, zonder uitzondering, blijk gaven hun persoonlijk deel van de opvoering heel goed te hebben voorbereid.

Ik zou ook niet in staat zijn de toespraak van de predikant weer te geven, want daar ben ik het meeste van vergeten. Iets echter weet ik er nog van.

Sprekende over de zegen, dit mooie, nieuwe kerkgebouw het hunne te mogen noemen, zeide hij o.m. „Toch zal er een tijd komen, dat wij geen kerk meer nodig hebben”.

„Wij lezen namelijk in Openbaring 21 : 22: „En ik zag geen tempel in dezelve, want de Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het Lam”.

„Hoe is dat mogelijk?” dacht ik. „Hij zal de tekst natuurlijk wel correct hebben geciteerd. Maar de tempel dan, waar Maleachi over spreekt, die in het nieuwe Jeruzalem zal worden gebouwd?” Dat de dominee kerk en tempel op één lijn stelde, vond ik begrijpelijk, maar: „geen tempel in het nieuwe Jeruzalem?” Ik besloot dit eens te onderzoeken. Thuis gekomen, las ik het gehele hoofdstuk over. Het bevat een beschrijving van het nieuwe Jeruzalem, dat Johannes uit de hemel zag nederdalen (Openb. 21 : 2).

Ik herinnerde mij een levendige en interessante beschrijving te hebben gelezen van de hand van Lynn A. McKinlay van het werk, dat in het Duizendjarig Rijk moet worden verricht en van de toestanden, die in dat tijdperk op aarde zullen heersen.

Vóór ik nu de conclusie mededeel, waartoe ik, na mijn onderzoek, ben gekomen, wil ik u mededelen, wat genoemde schrijver over het een en ander zegt in zijn boek „Life Eternal” (Het Eeuwige Leven).

„Wanneer het duizendjarig vreedrijk zijn intrede doet, wordt deze aarde van een telestiale in een terrestriale wereld veranderd. Het zijn de celestialen en terrestriale die zullen blijven, de goddelozen worden weggevaagd, gelijk in Leer & Verbonden 29 : 9-11 geschreven staat: „Want de ure is nabij, en de dag komt spoedig, wanneer de aarde rijp is en alle hoogmoedigen en zij, die goddeloos handelen, zullen als stoppelen zijn; en ik zal hen verbranden, zegt de Here der heirscharen, opdat er geen goddeloosheid op de aarde zal zijn.

„Want de ure is nabij, en hetgeen door Mijn apostelen werd gesproken, moet worden vervuld, want zoals zij spraken, zal het geschieden.

„Want Ik zal Mij van de hemel openbaren met macht en grote heerlijkheid, met alle hemelsche heerscharen, en duizend jaren met de mensen in gerechtigheid op aarde wonen, *en de goddelozen zullen niet bestaan*”. Satan zal worden gebonden en de goddelozen met hem en alle vijandschap tussen mensen onderling en tussen mensen en dieren zal verdwijnen.

Er zal een algemene opstanding zijn bij de komst van Christus, de aarde zal de lichamen van de celestiale en terrestriale wezens teruggeven en deze zullen opstaan. Zij zullen echter niet op aarde verblijven en met de stervelingen samenwonen, die dan de aarde zullen bevolken volgens hetzelfde algemene patroon als nu, met dit verschil, dat hun wezen anders is. Zelfs zij, die op de aarde wonen bij de wederkomst van Christus en een celestiale opstanding waardig zijn, zodat zij zullen worden opgenomen om Hem tegemoet te gaan, zullen toch naar de aarde terugkeren en als stervelingen hun leven eindigen. Zij hebben evenwel een verandering ondergaan, die te vergelijken is met de verandering, die de aarde doormaakt, zodat zij in staat zijn zich vrij onder heilige wezens te bewegen.

Joseph Fielding Smith zegt van deze stervelingen in zijn „Weg tot Volmaking”:

„Wanneer Christus komt, zullen de heiligen, die op de aarde wonen, veranderd worden en opgenomen om Hem te ontmoeten. Dat wil niet zeggen, dat zij, die dan sterfelijk zijn, veranderd zullen worden en de opstanding zullen beleven, want stervelingen moeten op de aarde blijven totdat de duizend jaren voorbij zijn. *Over allen, die op aarde verblijven*, zal niettemin een verandering komen, zij zullen versterkt worden, zodat zij niet zullen sterven voordat zij oud zijn. Doch voor velen, die blijven, zal zelfs deze verandering hen niet automatisch de waarheid van het Evangelie doen zien en het van harte doen aannemen. Volgens de woorden der profeten zullen er in het Millennium velen zijn, die geen leden van de Kerk en Gods Koninkrijk zijn. Zij zullen ongetwijfeld in vele opzichten goed, eerlijk en vredelievend zijn, maar zij zullen er toch niet toe over gaan de volheid van het Evangelie te aanvaarden, ofschoon zij de regering van God, aan het hoofd waarvan Jezus staat, hulde moeten brengen.

In afdeling 101 van de Leer & Verbonden lezen wij (zie vers 28-31): En te dien dage zal Satan geen macht hebben om enig mens te verleiden.

„En er zal geen smart zijn, omdat er geen dood is.

„Te dien dage zal een kind niet sterven, voordat het oud is; en zijn levensduur zal als de ouderdom van een boom zijn”.

„En wanneer het sterft, zal het niet slapen — dat wil zeggen in de

aarde — maar in een oogwenk worden veranderd, en worden opgenomen, en zijn rust zal heerlijk zijn.”

Wat nu de omgang van de stervelingen met de onsterfelijken betreft, hiervan zegt Joseph Fielding Smith in zijn „Weg tot Volmaking”: „Gedurende al deze jaren zullen de stervelingen het voorrecht hebben om te gaan met hen, die hun opstanding hebben ontvangen. Onze Heer en Heiland zal een bekende figuur onder de rechtvaardige heiligen zijn. Zij zullen van opgestane profeten instructies ontvangen. Hoe zou goddeloosheid onder zulke omstandigheden kunnen bestaan? Zij, die door de opstanding zijn gegaan, zullen echter niet met de stervelingen samen wonen. Zij zullen niet in aardse of menselijke woningen verblijven, noch in de bedden van stervelingen slapen. Dat zou niet consequent zijn. In de „Leringen van Joseph Smith vinden wij deze verklaring: „Christus en de herrezen heiligen zullen duizend jaren lang over de aarde heersen. Zij zullen waarschijnlijk niet op de aarde wonen, maar zullen deze bezoeken, wanneer zij dat willen of wanneer dat voor het besturen nodig is. Er zullen goddeloze mensen in die duizend jaren op aarde zijn. De heidense naties, die niet ter aanbidding willen komen, zullen door God worden geoordeeld en eventueel van de aarde worden weggenomen”. De goddeloosheid, hier genoemd, is natuurlijk niet het schandelijk kwaad, dat door Lucifer wordt geïnspireerd, want noch hij, noch zijn kwade invloed zullen dan op aarde zijn, maar de onwil en het verzuim om naar de stem van hun Heer te luisteren en de verordeningen van het Evangelie aan te nemen.

HET VELE WERK, DAT GEDURENDE DE DUIZEND JAREN VERRICHT MOET WORDEN

Vele van onze tegenwoordige profeten hebben ons gezegd, dat het grote werk van zo'n enorme betekenis is in het Millennium, dat werk van in orde brengen, hetwelk op het beginsel van *volmaakte* rechtvaardigheid berust, en het vervullen van aardse verordeningen voor hen, die deze niet hebben ontvangen en die ze toch nodig hebben voor hun intrede in het Celestiale Koninkrijk, zodat de tijd zal komen, dat de Heiland Zijn werk zal hebben volbracht en Zijn Koninkrijk vlekkeloos Zijn Vader kan aanbieden en de Heiligen en alle mensen al datgene kunnen en willen ontvangen om dit in eeuwigheid te bezitten. En dat is een glorierijk tijdperk om naar uit te zien.

In deze wereld werken wij, zelfs op ons best, langzaam, hortend en soms met hartverscheurende onvolmaaktheid. Maar als de aarde terrestriaal is geworden, zal de toestand heel anders zijn. Niet alleen dat dan de vermogens en bekwaamheden van de stervelingen onmetelijk zullen zijn toegenomen, bevrijd als ze zijn van de druk van verval, ziekte en dood, maar zij zullen ook omgang hebben met onsterfelijken. President Brigham Young zegt het aldus: „...wanneer wij het voorrecht hebben

Zion op te bouwen, zal voor heilanden de tijd komen om de Berg Zion op te gaan. Sommige onsterfelijken zullen dan komen en zeggen: „Hier zijn duizend namen; ik wens dat gij daar het werk in deze tempel voor zult doen en wanneer gij daarmede gereed zijt, zal ik u een ander duizendtal brengen”. En zo zullen de Ouderlingen van Israël en hun vrouwen heen gaan om voor hun voorouders te werken, de mannen voor de mannen en de vrouwen voor de vrouwen”.

Sprekende over het feit, dat stervelingen degenen moeten zijn om de zaligmakende verordeningen van aards karakter te verrichten voor hen, die zijn heengegaan zonder deze, zegt Joseph Fielding Smith (Weg tot Volmaking): „Wij begrijpen zeer wel, dat de verordeningen van het Evangelie, zoals de doop en het opleggen der handen, tot dit leven behoren en daarom kunnen zij, die zonder het Evangelie zijn gestorven, niet voor zichzelf handelen. Dat moet iemand, die nog in dit leven is, voor hen doen.

Evenmin kunnen zij, die de opstanding hebben ontvangen, werken en staan voor zichzelf, want ook zij behoren tot een ander leven”. Ieder mens dus, hetzij vóór, hetzij na de opstanding, die tenslotte een plaats krijgt in het Koninkrijk van onze Vader, door de verordeningen voorgeschreven, moet deze verordeningen verkrijgen of door eigen of door plaatsvervangend werk, voordat die plaats kan worden ingenomen.

Zo zien wij dus de noodzakelijkheid van een groot werk van in orde brengen, het verrichten en voltooiën van het vaak onvolmaakte werk, dat door stervelingen met hun beperkte gegevens en beperkt verstand werd gedaan of nagelaten, en het omvangrijke plaatsvervangende verordeningswerk, dat gedaan moet worden, zodat tenslotte ieder mens in zijn eeuwigheidsbestaan op volmaakte wijze, volgens eeuwige beginselen, recht zal worden gedaan.

Nu keer ik tot mijn uitgangspunt terug, maar nu met het antwoord op de vraag: „Geen tempel, hoe is dat mogelijk?”

Indien ik mij had verdiept in het eerste vers van Openbaring 21: „En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbij gegaan, en de zee was niet meer. . .” zou ik misschien eerder op de gedachte zijn gekomen. Want deze tekst is in volkomen overeenstemming met de profetie van de Profeet Joseph Smith: „En verder, voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat *wanneer de duizend jaren zijn verstreken* en de mensen hun God wederom beginnen te verloochenen, Ik de aarde slechts voor een korte tijd zal sparen;

„En het einde zal komen, en de hemel en de aarde zullen worden verteerd en vergaan, en er zullen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn. „Want alle oude dingen zullen vergaan, en alle dingen zullen nieuw worden, namelijk de hemel en de aarde met hun ganse volheid, zowel mensen als dieren, de vogelen des hemels, en de vissen der zee”. (L. & V. 29 : 22-24). Het cursief gedrukte in deze aanhaling geeft het ant-

woord op mijn vraag. Wat Johannes, de geliefde Apostel, zag en in Openb. 21 beschreef, zal geschieden na het einde van het Millennium, in een tijd dus, dat de aarde — om een celestiale wereld te worden — moet vergaan met al wat er op, er in en er boven is. Dus zullen er ook geen tempels meer zijn want die zijn dan niet meer nodig; het werk voor de doden, voor *alle* doden, die zonder het Evangelie sterven, zal dan voleindigd zijn, evenals alle verzegeling van ouders aan elkander en kinderen aan ouders.

A. D. J.

HET VERSCHILSELEMENT, HET ANDERS-ZIJN

Rousseau zegt: „Ik ben niet gevormd als iemand anders die ik ooit gekend heb; toch — ben ik al niet beter — dan ben ik ten minste anders”.

En daarmee moet men rekening houden bij zijn oordeelvelling en waardebeoordeling van mensen. De grondslag van persoonlijkheid is precies datgene in elk onzer dat „anders” is. In Nederland staat het tulpenkweken op een hoge trap van ontwikkeling. Deze kunst, evenals de kunst van het rozenkweken, rust op het verschilselement, het anders-zijn van de verschillende rozensoorten. De rozenkweker dringt er met recht op aan, dat elke roos „karakter” zal hebben en „ikheid”, en dat ze ons bekoren zal met haar eigenaardige geur, kleur of vorm. Het verschilselement in mensen dient erkend te worden als het teken van ons eigen zelf — de basis van persoonlijkheid.

Frank I. Kooyman.

*

Profanatie

Toen aan Generaal Washington werd gerapporteerd, dat het leger zich dikwijls overgaf aan vloeken en dobbelen, zond hij onmiddellijk de volgende order uit:

„Het doet de Generaal leed te vernemen, dat de dwaze en goddeloze gewoonte om godslasterlijke taal te gebruiken — een ondeugd tot dusver in het Amerikaanse Leger weinig bekend — langzamerhand mode begint te worden. Hij hoopt dat de officieren, door voorbeeld en invloed, zullen trachten hieraan een eind te maken en dat zowel zij als de mannen zullen bedenken, dat er weinig hoop bestaat de zegeningen des Hemels op onze wapenen te krijgen, indien wij de Hemel beledigen door onze goddeloze dwaasheid. Bovendien is het een ondeugd, zo laag en gemeen, dat iedere man van verstand en karakter haar veracht en verfoeit.

G. Washington

het uur is nu

*In het verleden ligt het heden,
en in het nu wat worden zal;
de weg die wij vandaag betreden
bepaalt de richting; steil en smal
is 't pad dat leidt ten eeuw'gen leven.
bergafwaarts voert de brede baan,
waarlangs, door lager lust gedreven,
millioenen ten verderve gaan.*

*Dit is de dag der voorbereiding,
't Uur der besliste keus is nu;
wie heden toegeeft aan verleiding,
staat morgen zwakker; o, hoe sluw
is satan, die ons wijs wil maken:
„Geniet maar eerst uw jonge tijd,
de ernst komt later” — want zó raken
wij onze beste kansen kwijt.*

*Juist in uw jeugd wilt biddend bouwen
aan uw toekomstig levenshuis;
het fundament is: moed, vertrouwen,
geloof in Christus; aan het kruis
gaf Hij voor uw behoud Zijn leven,
ook deed Hij dood en doem teniet;
wilt zonder aarz'ling dus u geven
aan wat u thans als waarheid ziet.*

*Het uur is nu, en zal niet keren,
dat Hij u oproept tot Zijn werk;
dient dan getrouw de zaak des Heren
en steunt vol vuur Zijn heil'ge Kerk.*

E. J. K.

Het hoog houden van de idealen van de kerk

Uit een brief aan de Kerkleden van de Tahitiaanse Zending, gedateerd 31 maart 1939, en getekend door President David O. McKay.

Toen ik in 1921 het prachtige eiland Tahiti bezocht, vernam ik een gebeurtenis met betrekking tot Broeder Vaio, een lid van de Kerk, die toen kapitein van een van de gouvernementsschoeners was.

De pas aangestelde gouverneur van het eiland zou met een gouvernementsschip een inspectiereis maken. Kapitein Vaio en zijn bemanning versierden het schip, plaatsten vruchten en delicatessen op de tafel en maakten alles voor een gepaste ontvangst van zijne excellentie gereed. Bij elk bord werd een glas wijn gezet, waarmede een ieder op de juiste tijd de toast kon uitbrengen en op de gezondheid van de gouverneur drinken. Maar bij het bord van kapitein Vaio stond een glas limonade. Een van zijn medeopvarenden protesteerde daartegen en zeide dat hij de gouverneur zou beledigen, als hij met limonade zijn toast zou uitbrengen, doch niettegenstaande deze protesten, stond Broeder Vaio er op, dat hij limonade zou drinken, wanneer er getoast werd.

Kapitein Vaio viel de verantwoordelijkheid en de eer te beurt om de ontvangstrede uit te spreken. Hij deed dat en aan het einde verklaarde hij:

„Excellentie, voordat ik voorstel een toast uit te brengen, wil ik eerst uitleggen waarom ik limonade drink in plaats van de gebruikelijke wijn. Ik ben een lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Elke zondagmorgen heb ik een klas van jonge mensen. Een van onze leerstellingen zegt ons geen wijn of sterke drank, thee of koffie te drinken en geen tabak te gebruiken. Ik ben niet konsekvent wanneer ik hun vertel geen alcoholische dranken te drinken, als ik het zelf wel doe; u zult dus wel begrijpen waarom ik bij deze gelegenheid limonade drink. En nu stel ik voor een toast uit te brengen op de gezondheid en het levensgeluk van Zijn Excellentie, de gouverneur van Tahiti”.

Er heerste een diepe stilte onder de bemanning, toen de gouverneur opstond om de toast te beantwoorden. Hij was werkelijk een gentleman en hij waardeerde de getrouwheid en manhaftigheid van de man, die de welkomstrede had uitgesproken. De gouverneur zeide:

„Kapitein Vaio, ik dank u en uw medeopvarenden voor dit hartelijk welkom en ik ben blij te horen, dat u de idealen van uw Kerk hooghoudt met betrekking tot matigheid. Ik wilde wel, dat wij meer mannen hadden met zulk een degelijk karakter om het bevel over de gouvernementsschepen te voeren”.

Toen wij die avond naar Rarotonga zeilden, vroeg ik mij in bewondering af hoeveel leden van de Kerk aan de idealen en leringen van het evangelie net zo trouw waren als kapitein Vaio.. Ik moest denken aan de woorden van de Heiland: „Niet een iegelijk, die tot Mij zegt Here, Here, zal in het koninkrijk des hemels ingaan, maar die daar doet de wil des Vaders, die in de hemel is”. (Matth. 77 : 21).

Ik heb vernomen, dat kapitein Vaio is heengegaan om zijn eeuwige beloning te ontvangen. Misschien weet hij wel hoeveel malen ik deze geschiedenis aan kinderen van de Zondagsschool heb verteld. Laten wij hopen, dat velen een voorbeeld hebben genomen aan zijn moed en aan zijn getrouwheid aan wat hij wist dat recht was.

„Gelijk die kleine kaars haar stralen zendt,
Zo schijnt een goede daad in deze boze wereld.”

(Shakespeare).

De geschiedenis van de roos, de twijg van de hagedoorn en de lelie

Vele jaren geleden was Japan als een natie geheel geïsoleerd, als het ware door een muur omgeven. In die tijd bestudeerden geleerden de natuur en kwamen kleine groepen mannen en vrouwen des avonds tezamen om van hen levenslessen te leren.

Op zekere morgen, toen een van die geleerden op het punt stond de stad door een van haar poorten te verlaten om de natuur te bestuderen, hield een arbeider hem tegen en zeide: „Wanneer u vanavond van uw studies terugkeert, wilt u dan een roos voor mij medebrengen, opdat ik de stengel- en bloembladen kan bestuderen, zoals u gisteren uitlegde? „Jawel”, zei de geleerde, „ik zal een roos voor u meebrengen”. Hij was nog niet ver gegaan of een tweede hield hem staande en vroeg: „Wilt u voor mij een tak van een hagedoorn meebrengen vanavond?” „Goed”, zei de professor.

Nauwelijks had hij de poort verlaten, of een derde sprak hem aan, zeggende: „Wilt u voor mij een lelie meebrengen, opdat ik mij de lessen over reinheid goed kan herinneren, die u ons gisteravond gaf?” De professor antwoordde: „Ik zal voor u een lelie meebrengen”.

Toen de zon in het westen onderging, kwam de professor de poort van

de stad binnen, waar de drie mannen hem opwachtten. Aan de eerste gaf hij de roos, aan de tweede de tak van de hagedoorn en aan de derde de lelie.

Plotseling zei de man met de roos: „Kijk, hier zit een doorn aan de steel van mijn roos”. En de tweede zeide: „En hier hangt een dood blad aan mijn hagedoorntak”. De derde, aangemoedigd door de aanmerkingen, zeide: „En hier zit modder aan de wortels van mijn lelie”.

De professor nam de roos uit de hand van de eerste, de twijg van de tweede en de lelie van de derde. Van de steel van de roos brak hij de doorn af, en gaf die aan de eerste; van de twijg verwijderde hij het dode blad en gaf dat aan de tweede en van de wortels van de lelie schraapte hij de modder weg en legde die in de handen van de derde. De roos, de twijg en de lelie behield hij zelf, zeggende: „Zie, elk van u heeft nu, wat hem het eerste aantrok. U zocht naar een doorn en vond er een. Die was er, want ik liet hem daar met opzet. Het dode blad heb ik aan de tak laten zitten en dat was het eerste wat u zag. Opzettelijk liet ik modder aan de wortels van de lelie zitten en dat was het eerste wat u opmerkte. Elk van u behoude wat uw aandacht trok; ik zal de roos, de twijg en de lelie behouden om de schoonheid, die ik er in zie.”

In onze gemeenten, in onze kerken, in onze steden, in onze naties zullen wij misschien in het leven van onze medemensen een doorn zien, een dood blad of vuil. Maar het zal ons gelukkiger maken en ook beter, indien wij de roos, de twijg en de lelie in het karakter en de levens zien van hen, met wie wij omgaan.

Een gentleman's erewoord

Grote mannen stellen hun woord van eer boven hun getekende schuldbekentenis. Een Engelsman, die in geldelijke moeilijkheden was geraakt en die van een vriend geld leende, waarvoor hij hem een getekende schuldbekentenis gaf, leverde onlangs een bewijs daarvan. Voordat zijn inkomen voldoende was om zijn schuld af te betalen, was hij genoodzaakt van een andere vriend te lenen. Aan deze gaf hij alleen zijn woord. Toen de man in staat was zich gedeeltelijk van zijn schulden te ontdoen, kwam dit zijn schuldeisers ter ore en beiden klopten bij hem aan. De lener stond op het punt de tweede uitlener het eerst te betalen, doch de eerste protesteerde en zeide: „Ik leende Uedele het geld eerst; nu moet U mij ook het eerst betalen.”

„Dat is waar”, antwoordde de Engelsman, maar U heeft mijn getekende schuldbekentenis. Deze heer heeft slechts mijn erewoord. Ik wil mijn erewoord het eerst inlossen.”

De vriend, die hem de eerste lening had verstrekt, nam de getekende schuldbekentenis uit zijn zak en scheurde die in stukken. „Ziedaar, nu heb ik alleen uw woord van eer”. „In dat geval”, zeide de gentleman, „zal ik U eerst betalen”.

Een opmerkelijke bekering

door Apostel LeGrand Richards

Toen ik van 1905 tot 1908 in Holland op zending was, vertelde een lid van de Rotterdamse gemeente mij de volgende geschiedenis. Hij vertelde mij, dat hij vroeger evangelist was geweest en dat hij zelf in Rotterdam een kerk had opgericht. In die tijd was hij een man van omstreeks zestig jaar, met een indrukwekkend voorkomen en een grijze baard. De zendelingen hadden van zijn gemeente heel wat leden bekeerd en deze goede Heiligen hielden zo veel van hun voorganger, dat zij hem smeekten het Mormonisme te onderzoeken. Tenslotte wisten zij hem over te halen één van onze vergaderingen in Rotterdam te bezoeken. Na de vergadering spraken de zendelingen met hem aan de deur. Hij verwierp Joseph Smith als een valse profeet, een bedrieger en maakte hem uit voor alles, wat hij maar bedenken kon. Toen ging hij naar huis. Hij vertelde mij, dat hij niet wist wat hij gedaan had, maar hij had God mishaald, want toen hij naar bed ging, kon hij niet slapen. Hij wierp zich van de ene zijde op de andere tot aan de morgen. Toen stond hij op en liep net zo lang door de straten, totdat hij dacht dat de zendelingen op waren. Hij ging toen naar het zendingskantoor en vroeg of hij een exemplaar van het Boek van Mormon mocht lenen.

Ik heb het voorrecht gehad om meerdere malen met deze man in dezelfde vergadering te spreken en op bezoek te gaan bij onderzoekers. Ik heb nooit een betere zendingsmetgezel gehad en steeds ontroerde het mij diep, wanneer ik hem met al de gloed en oprechtheid, die een mens maar kan bezitten, hoorde getuigen, dat hij wist, dat Joseph Smith een profeet van God en het Boek van Mormon waar was.

Gedachten van anderen

*Godsdienstig leven zal van binnen uitwaarts moeten groeien.
Cannegieter.*

*Geleerdheid zonder braafheid is als een boom met enkel blaren
Talmud.*

Amerikaanse oproerberichten

geven een verwrongen beeld

Het negerprobleem in Amerika met zijn herhaalde ernstige opstootjes stelt Amerika — positief weldoener van vele rassen — in de laatste maanden in een scherp vals daglicht, vooral waar dit bevorderd wordt door vijandige bewegingen. De Heiligen der Laatste Dagen hebben hun eigen standpunt (wel omlijnd), maar als welbereisde Amerikaanse burgers moeten ze vaak horen: Waarom lossen jelui Amerikanen je eigen rassenvraagstukken niet op voordat je onder ons komt en ons vertelt hoe wij dienen te leven?

Dat wij, de Amerikanen, bezig zijn die vraagstukken op te lossen schijnt onbekend te zijn of over 't hoofd te worden gezien. En dat maakt deze alleenstaande en onzinnige opstootjes des te dwazer. Het *U.S. News and World Report* (Nieuws en Wereldrapport van de V.S.) van de week die 20 mei eindigde, wees op volkstelling en andere statistieken om aan te tonen hoever Amerika gekomen is met het oplossen van deze vraagstukken. Het blad uit de mening, dat er waarschijnlijk geen andere groep is in de wereldgeschiedenis die meer vooruitgang heeft gemaakt in zo'n korte tijd als de Amerikaanse negers in de laatste 25 jaar. Bijvoorbeeld:

1. Waar ze 25 jaar geleden op uitgemergelde halfaandeel-boerderijen in de Zuidelijke Staten tobden, hebben de 19 miljoen negers in de Verenigde Staten nu een per hoofd inkomen van meer dan een duizend dollar per jaar. Westelijk Europa's inkomen per hoofd is gemiddeld 650 dollar per jaar, Rusland's van twee tot drie honderd dollar.
2. De negers in Amerika bezitten $4\frac{1}{2}$ miljoen automobielen — één voor elke vijf negers. In Rusland is er een auto voor elke 350 mensen. Twee miljoen negers in de V.S. hebben hun eigen woning en de regering oordeelt dat twee van elke drie woningen in goede conditie zijn.
3. Meer dan 120.000 negers zijn ingeschreven bij colleges en universiteiten in de V.S. vergeleken met 23.000 in 1940. Groot Brittannië met een bevolking van 50 miljoen (vergeleken bij de 19 miljoen negers) heeft 100.000 college-studenten. Bijna elk negerkind van lagere school-leeftijd is op school en 8 uit elke 10 negers van MULO-leeftijd gaan naar school.

4. Zo'n 855.000 negers werken voor de regering, inbegrepen velen in uiterst hoge posities. De „U.S. News” (Nieuws van de V.S.) citeert een veelbereisde buitenlandse diplomaat als volgt: „In geen ander land ter wereld heeft een minderheidsgroep een standpunt bereikt en zich zo'n uitgebreide werkkring verworven in de regering van hun natie.”

Dit zijn maar enkele hoogtepunten van een uiterst indrukwekkend stukje geschiedenis. Maar dit alles schijnt te worden vergeten onder de schok van enkele dolzinnige opstootjes.

Salt Lake City, Utah

Frank I. Kooyman.

„Ik ben het Leven, het Licht, de Weg en de Waarheid en de Wet”

door J. Reuben Clark Jr.

Eerste Raadgever in het Eerste Presidentschap

... Welk een verheven voorrecht is het, te behoren tot des Heren Kerk. Zoals ik reeds gezegd heb, het was de Heer die zeide: „Ik ben het Leven, het Licht, de Weg, en de Waarheid”, en die tot het volk van dit (Amerikaanse) vasteland zeide: „Ik ben de Wet”, wat natuurlijk betekende, dat Hij door Zijn Zoenoffer alles wat de wet van Mozes inhield, had vervuld en dat Hij de Enige is, naar wie wij opzien.

... Gij, die door de Tempel van de Almachtige God zijt gegaan, kent uw verbintenissen, uw verplichtingen. Vergeet die nooit. Onderhoudt de geboden des Heren.

Aan het begin van zijn zending zeide de Heiland tijdens dat belangrijke onderhoud met Nicodemus, dat de Vader Hem had gezonden om de wereld te behouden, niet om haar te verdoemen. De Heer verdoemt niemand, behalve bij zeldzame gelegenheden. Hij veroordeelt de zonde. Ik zal nooit vergeten, dat de felste aanklacht, die ik in de literatuur ken, schriftelijk of anderszins, die aanklacht is, die de Heiland uitte en die te vinden is in een van de laatste hoofdstukken van Mathhëus, tegen schijnheiligheid, huichelarij. Hij geeft ons de indruk, dat niets zo erg is als dat.

En als u er aan denkt, wat huichelarij kan doen — u er toe brengen een leven van valsheid te leiden, te doen schijnen wat ge niet zijt, uw medemens en soms uw vrouw en kinderen bedriegende! Maar daar is er Eén, die gij niet kunt bedriegen en dat is Christus, onze Heer. Hij weet alles.

... Indien ge alleen het Nieuwe Testament neemt, krijgt ge maar een

gering denkbeeld van de wijze, waarop de Romeinen in Palestina leefden, een wijze, die door Christus werd veroordeeld en toch komt het mij voor, dat de zonde, die de Heiland even sterk veroordeelde als welke andere ook, de zonde van huichelarij was — het leiden van een dubbel leven, het leven, waarin wij onze vrienden en soms onze vrouwen doen geloven en het leven, dat wij werkelijk leiden.

Misschien denken wij, dat niemand van onze huichelarij afweet. In feite betwijfel ik, of die veronderstelling waar kan zijn. Er is altijd iemand, die het weet. Maar ook de Heer weet het en wij leggen het in onze geest vast, die, naar ik geloof, deel uitmaakt van onze eeuwige ziel. Wij weten het en wij zullen het nooit vergeten.

Moge de Heer ons kracht geven het kwade te overwinnen. Moge Hij ons, mannen, de kracht schenken ons Priesterschap te eren. Moge Hij ons de kennis schenken, dat wij in onze handen, door ons Priesterschap en ons geloof, de sterkste kracht houden, die wij kennen. Zij gaat de krachten der natuur te boven, zoals de Heer bij meer dan een gelegenheid heeft getoond. Het is de kracht, waardoor de werelden werden gemaakt. Zij is tot onze beschikking, indien wij zo leven, dat wij er recht op hebben. Maar ik geloof ook, dat de Heer nooit aan iemand een geloof zal geven, dat zijn doeleinden weerstreeft.

En wanneer wij bidden, gelijk ik u meermalen gezegd heb, bid dan zoals Hij deed in Gethsémané. Heeft de gedachte, dat hier de Zoon tot de Vader bad, dat de kruisigingsbeker aan Hem voorbij mocht gaan, u nooit getroffen? En dat Hij zeide: „. . . doch niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede” (Lucas 22 : 42). Enige dagen tevoren, in de tempel, had Hij gezegd: „Vader, verlos Mij uit deze ure. Maar hierom ben ik in deze ure gekomen” (Joh. 12 : 27).

Het feit trof mij, dat God zelf, toen half sterfelijk, vroeg of zijn bestemming mocht worden gewijzigd, maar Hij eindigde zijn smeekbede met deze woorden: „doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede”.

Het is in deze geest, dat wij altijd onze Vader in de Hemel in gebed moeten naderen. En wanneer wij tot onze Vader gaan om raad, laten wij dan niet tot Hem gaan met het verzoek om ons in onze verlangens te sterken, maar nederig en in vol geloof vragen of hij datgene van onze verlangens wil schenken, het doet er niet toe wat het is of wie het betreft, wat in overeenstemming is met Zijn wil.

Gedachten van anderen

Armoede berooft vaak iemand van alle weerstandsvermogen en alle deugd; 't is moeilijk voor een lege zak rechtop te blijven staan.

Franklin.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

ALMELO

Agterbosch, Germina Jantina; 22 juni 1961.

Agterbosch, Gerrit Martinus; 22 juni 1961.

ALKMAAR

Heinis, Arian; 30 juni 1961.

Heinis, Elizabeth; 30 juni 1961.

Jansen, Jeannette Joyce; 30 juni 1961.

ANTWERPEN

Rijpens, Julius Virginia; 5 juli 1961.

Heirman, Francina Rachelle; 5 juli 1961.

Heirman, Franciscus Maria; 5 juli 1961.

Heirman, Maria Johanna Josephina; 5 juli 1961.

ARNHEM

Bosch, Herriette; 28 juni 1961.

DEN HELDER

Libosan, Robert; 30 juni 1961.

Libosan, Bernard; 30 juni 1961.

DEVENTER

Zetzema, Unske; 16 juli 1961.

DORDRECHT

Burger, Cornelia Wilhelmina; 14 april 1961.

Goers, Dirk; 14 juli 1961.

EINDHOVEN

Verbiest, Margo Elowizius; 3 juli 1961.

ENSCHDEDE

Hinkelmann, Wilhelm Heinrich Ludvig Gerard; 11 juli 1961.

GENT

De Witte, Jeanine Alfons; 24 juni 1961.

De Witte, Marie Louise; 24 juni 1961.

GOUDA

Verhoef, Catharina; 10 juni 1961.

HAARLEM

Boss van Charante, Helene Johanna Cornelia; 27 juni 1961.

HARLINGEN

Aukema, Derk Jan; 23 juni 1961.
de Vries, Hendrik Johannes; 24 juni 1961.

IJMUIDEN

Bes, Cornelis Jan; 13 juni 1961.

NIJMEGEN

Albers, Marietje Ginsawuläon; 25 juni 1961.
Albers, Petrus Johannes Jacobus; 25 juni 1961.
Hofman, Gerretje Catharina Antonia; 14 juni 1961.

SNEEK

Jillings, Willem; 22 juni 1961.
Jillings, Jacobus Peter; 22 juni 1961.

UTRECHT

Gout, Richard Eric; 1 juni 1961.

ZEIST

Koevoet, Wilhelm Aalt; 23 juni 1961.

ZWOLLE

van Riemsdijk, Greta; 25 juni 1961.
van Leeuwen, Cornelia; 13 juli 1961.

VERHOOGING EN VERORDENINGEN IN HET PRIESTERSCHAP

DEN HELDER

Kries, Jan; 4 juni 1961 als priester.

DORDRECHT

Slingerland, Jacob; 16 juli 1961 als leraar.

ENSCHDEDE

Blijstra, Rienk Joseph; 16 april 1961 als diaken.
Geertsma, Andries; 13 mei 1961 als ouderling.
Hofte, Johan Hermanus Engelbertus; 22 januari als leraar.
De Wolf, Lambertus Jan; 2 mei 1961 als diaken.

GRONINGEN

Prium, Romke; 18 juni 1961 als leraar.
Croese, Dirk Daniel; 18 juni als leraar.
Klunder, Geert; 18 juni 1961 als leraar.
Schroder, Gerard; 18 juni 1961 als leraar.

HARLINGEN

Aukema, Derk Jan; 16 juli 1961 als diaken.

SNEEK

van der Werf, Jan; 16 april 1961 als diaken.
Feringa, Hendrik; 18 juni 1961 als diaken.
Feringa, Jan Hendrik; 18 juni 1961 als diaken.

ZEIST

van der Ven, Johannes Theodoor; 2 juli 1961 als diaken.
Vreekamp, Samuel Hendrik; 30 april 1961 als diaken.

ZWOLLE

Truin, Hendrik; 14 mei 1961 als ouderling.

OVERGEPLAATST

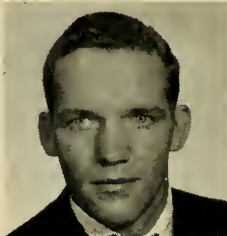
Dugger, James; van Den Haag naar Utrecht.
Mayo, Charles; van Utrecht naar hoofdkantoor.
Vuyk, Martinus; van Vlaardingen naar Amsterdam.
Mackay, James; van Leeuwarden naar Amsterdam.
De Bloois, Michael; van Utrecht naar Vlaardingen.
De Haan, Eldon; van Dordrecht naar Leeuwarden.
De Rijke, Robert; van Nijmegen naar Oostende.
Ward, Mandel; van Tilburg naar Amsterdam.
Koldewijn, Donald; van Amsterdam naar Tilburg.
Chatterton, Norman; van Amsterdam West naar Utrecht.
Moon, LaMar; van Oostende naar Amsterdam West.
Ford, Holland; van Rotterdam Zuid naar Nijmegen.
Felix, Earl; van Rotterdam Noord naar hoofdkantoor.
Roozemond, Guus; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord.
Crosby, William; van Groningen naar Dordrecht.
van der Wel, Jim; van zendingsschool naar Groningen.
Thueson, Brent; van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid.
Poelman, Keith; van IJmuiden naar Amsterdam West.
Schipaanboord, Wayne; van Zendingsschool naar Amsterdam West.
Overdiek, Martin; van Den Haag naar IJmuiden.
van der Kooi, Stephen; van Almelo naar Den Haag.
Mason, Michael; van Zaandam naar Almelo.
van Ry, Otto; van Zendingsschool naar Zaandam.
Visser, Ralph; van Den Haag naar Tilburg.
Rackham, Lawrence; van Tilburg naar Amsterdam.
Hartman, Earl; van Antwerpen naar Den Haag.
van Orden, Alan; van Amsterdam naar Antwerpen.
Weenig, Paul; van Hilversum naar Enschede.
van Uitert, van Enschede naar Hilversum.
Tesch, Jerald; van Zeist naar zendingsschool als leraar.
Beede, Charles; van zendingsschoolleraar naar Zeist.
Kranendonk, Donald; van zendingsschool naar Den Haag.
van Drimmelen, David; van Antwerpen naar Den Haag als reizende zendeling.
Thomas, William; van reizende zendeling naar Antwerpen.
Grimes, Larry; van Den Haag naar Tilburg.
Jenkins, Joseph; van Tilburg naar Den Haag.
Eastman, Donald; van Arnhem naar Groningen.
Sieverts, James; van Groningen naar Arnhem.
Sieverts, Bruce; van Alkmaar naar Arnhem.
van Sickle, Gerald; van Arnhem naar Alkmaar.
Brague, James; van Gouda naar Haarlem.
Jensen, Marvin; van Haarlem naar Gouda.
Parker, Karen; van Amsterdam West naar Rotterdam Zuid.
Ray, Joan; van Rotterdam Zuid naar Amsterdam West.

AANGEKOMEN

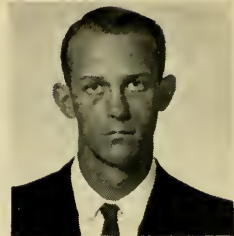
Schipaanboord, Wayne; van Salt Lake City, Utah.
Kranendonk, Donald; van Ogden, Utah.
van Ry, Otto Thomas; van Bountiful, Utah.
Thueson, Brent Miller; van Marray, Utah.
Roozemonnd, Guus Leo; van Salt Lake City, Utah.
van der Wel, Jacobus Adriaan; van North Hollywood, California.

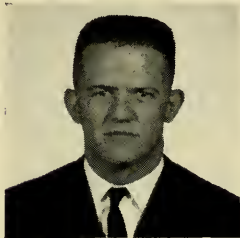
Jacobus Adriaan van der Wel

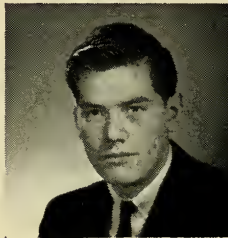
Donald Kranendonk

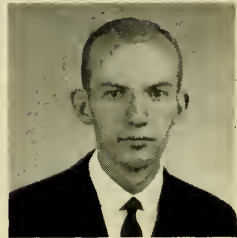
Otto Thomas van Ry

Brent Miller Thueson

Guus Leo Roozemonnd

Wayne Jacob Schipaanboord

GEBEURTENISSEN IN DE HOLLANDSE RING

GEDOOPT:

AMSTERDAM-WEST

Tongelet, Gerardina Alberta Francisca; 12 mei 1961.
Meijer, Christiaan Bernardus; 19 mei 1961.
Rademaker, Rensche Wilhelmina Geertruida; 19 mei 1961.
Tongelet, Gerardina Alberta Francisca; 26 mei 1961.
Jansen, Johannes; 12 mei 1961.
Jansen, Bernarda Christina; 12 mei 1961.
Borsboom, Bernard Albert; 5 mei 1961.
de Chauvigny de Blot, Nicolette; 30 april 1961.
During, Hendrika; 29 april 1961.
Ruitenschild, Arthur Leonard; 28 april 1961.
Meijer, Elly; 26 april 1961.
Meijer, Petronella; 26 april 1961.
Meijer, Bernarda; 26 april 1961.
Krabbenbos, Willem Johan; 21 april 1961.
Wijand, Cornelia Maja; 15 april 1961.
Ehrbecker, Adriana Elisabeth; 13 april 1961.

DEN HAAG

- Erdtsieck, Charles Philip; 21 juni 1961.
Erdtsieck-de Ceuninck van Capell, Erna Louise; 21 juni 1961.
Erdtsieck, Gottfried Bernard Alexander; 21 juni 1961.
Rorije, Linda; 21 juni 1961.
Hofsteden, Adrienne; 27 juni 1961.
Tooneman, Neeltje; 7 maart 1961.
de Raad, Engelina Carestina; 21 april 1961.
Streur-van Dooyewaart, Aleida; 26 mei 1961.
Panhuyzen, Gerard Ferdinand; 22 mei 1961.
Baptiste, Wilhelmus Johannes; 22 mei 1961.
Baptiste, Hendrikus Petrus; 22 mei 1961.
Pronk-van Dongen, Ema; 16 juni 1961.
Taal-Klein, Adrianna; 13 juni 1961.
van Os, Ilonka; 6 juni 1961.
v. d. Berg, Desiree Bernardine Peihrein; 9 juli 1961.
v. d. Pavoordt-Jansen, Aleida Alberta; 9 juli 1961.
v. d. Pavoordt, Jacque George; 9 juli 1961.
Martens, Arondina; 9 juli 1961.
van den Berg, Richard Otto; 9 juli 1961.
Gregoire, Cornelis; 14 juli 1961.
Brehen, Ronny; 14 juli 1961.
Gregoire, Hendrik Jan; 14 juli 1961.
de Niet, Johannes Evert; 18 juli 1961.

LEIDEN

- Sommeling, Johanna Jacoba; 15 maart 1961.
Elfert, Marius Friedrich; 15 maart 1961.
Overdijk, Dorothea Petronella; 2 juli 1961.
Belt, Bartholomeus Anthonius; 2 juli 1961.
Belt, Marinus Jacobus; 2 juli 1961.
Belt, Elisabeth Maria; 2 juli 1961.
Ponjee, Maria Margaretha; 9 juli 1961.

ROTTERDAM-NOORD

- Worthington-Wewengkang, Francine; 9 juli 1961.
Worthington, Nicolaas; 9 juli 1961.
Resoort, Jacoba; 12 juli 1961.
van der Wilk, Reintje; 11 juli 1961.
Jee-Kalishoek, Petronella Sophia; 8 juli 1961.
Lammers, Johannes; 13 juni 1961.
Lammers, Cornelia Johanna; 13 juni 1961.
van Amerongen, Johannes Pieter; 16 juni 1961.
van Dijk, Martinus Maria; 21 juni 1961.
van Dijk-Forman, Hermina Maria; 21 juni 1961.
Govers, Hanna Martha; 21 juni 1961.
Bontenbal, Willem Hendrik; 25 juni 1961.
Govers, Francisca Joanne; 21 juni 1961.
Govers, Nicolette Adrina Herina; 21 juni 1961.
Resoort-van der Wilk, Jacoba; 30 juni 1961.

SCHIEDAM

- Veltman-Overgoor, Adriana; 17 maart 1961.
Veltman Sr., Bernardus Aloisius A.; 17 maarts 1961.
Veltman Jr., Berardus Aloisius A.; 17 maart 1961.

Veltman, Christine; 17 maart 1961.
Baanvinger-Befort, Catharina HenHdrika; 17 maart 1961.
Brands, Jacobus Thomas; 28 april 1961.
Brands-Elscot, Maria; 28 april 1961.
Brands, Yvonne; 28 april 1961.
Brands, Mary; 28 april 1961.
de Groot, Bastiaantje; 24 juni 1961.
Wuister, Cornelis Johannes; 25 juni 1961.

VLAARDINGEN

de Leeuw, Sylvia; 14 april 1961.
de Leeuw, Mathilda Elizabeth; 14 april 1961.
Vermeer, Teuntje Elizabeth; 8 juli 1961.
Vermeer, Anna Maria; 8 juli 1961.
Vermeer-Verzijl, Elizabeth; 8 juli 1961.
van der Have, 15 juli 1961.

ROTTERDAM-ZUID

Leertouwer, Johannes Martinus; 27 mei 1961.
Seelbach, Johannes Casper; 4 juni 1961.
van de Berg, Jacob Teunis; 7 mei 1961.
Steenhagen, Cornelia; 16 mei 1961.
Aandewile-van de Berg, Annigje; 27 mei 1961.
Aandewiel, Cornelis; 27 mei 1961.
Berghuis-Simons; Jacoba Maria; 30 april 1961.
van Asten, Theodorus Johannes; 7 april 1961.
van Asten, Harriette Christine; 7 april 1961.

DELFT

van Brussel-Skaliks, Anna Margaretha; 29 juli 1961.
van Brussel, Hendrik; 6 juli 1961.

VERHOGING EN VERORDENINGEN IN HET PRIESTERSCHAP

AMSTERDAM-OOST

Lybbert, John Antony; 11 juni 1961 als ouderling.
Okhuizen, Herman Jan; 2 juli 1961 als hogepriester.
Otto, Johannes F.; 2 juli 1961 als hogepriester.
Stade, Nicolaas Marinus; 11 juni 1961 als bisschop.
Boom, Theo Hans; 11 juni 1961 als hogepriester.

DEN HAAG

van Os, Johan Leo; 11 juni 1961 als ouderling.
van Wijk, Adolf Paul Gerth; 11 juni 1961 als ouderling.
de Lannoy, Willem Hendrikus F.; 11 juni 1961 als ouderling.
van Zwet, Franciscus Marius; 11 juni 1961 als ouderling.

ROTTERDAM-NOORD

Roelfsema, Jacob; 11 juni 1961 als hogepriester.
Worthington, Nicolaas; 23 juli 1961 als diaken.
van Amerongen, Johannes Pieter; 18 juni 1961 als diaken.
van Dijk, Martinus Maria; 2 juli 1961 als diaken.
Bontenbal, Willem Hendrik; 2 juli 1961 als diaken.

SCHIEDAM

Veltman Sr., Bernardus Aloisius A.; 19 maart 1961 als diaken.

Veltman Jr., Bernardus Aloisius A.; 19 maart 1961 als diaken.

ROTTERDAM-ZUID

van de Berg, Jacob Teunis; 7 mei 1961 als diaken.

DELFT

Kleineveld, Pieter Jacobus; 16 april 1961 als priester.

Brinkman Joh.; 30 april 1961 als diaken.

Dekker, Bastiaan; 7 mei 1961 als leraar.

INGEZEGEND

ROTTERDAM-NOORD

Koorevaar, Francina Maria; 4 juni 1961.

Koorevaar, Ronaldus; 4 juni 1961.

Koorevaar, Marianne; 4 juni 1961.

van Dijk, Martinus; 2 juli 1961.

DELFT

Dekker, Jolanda; 4 juni 1961.

OVERLEDEN

LEIDEN

Bertram-Lalau, Wilhelmina Frederika; 22 mei 1961.

*

JOSEPH SMITH EN BRIGHAM YOUNG

In de meeste opzichten was Brigham Young beduidend anders dan Joseph Smith. De taak van de Profeet was *de grondslag te leggen*; die van de grote pionier: *op die grondslag te bouwen*. Joseph Smith gaf de gedachtelijnen aan en de bouwschets voor de ontwikkeling van het Mormonisme als het aan zijn bestemming zou voldoen. Brigham Young stichtte een honk voor zijn volk in het Grote Westen en het was tijdens zijn administratie dat de nieuwe beweging ingeluid werd in landen die haar daarvóór niet hadden gekend.

De Profeet was groot van gestalte; hij mat zes voet op zijn kousevoeten en woog 212 pond (Amerikaans gewicht). De stichter van het Mormonisme had, in hoofdzaak, een peinzend temparement, de gemoedsaard van een denker; zijn opvolger was actief, een praktisch bedrijfsleider. De twee mannen vulden derhalve elkander aan, elk voor zich als geknipt voor zijn bijzonder werk.

John Henry Evans, Short History of the Church, blz. 98.

Opoffering brengt zegen

Hoe een offer ons dichter bij God brengt, kunnen wij beter begrijpen, indien ik u de geschiedenis vertel van een vader, wiens zoon bijna twee jaren van huis was. De financiële depressie had de vader niet onberoerd gelaten. Hij was architect, maar het bouwen was gestaakt en zijn inkomsten waren daardoor zeer verminderd.

Op een dag kwam er een brief van de zoon, waarin hij schreef, dat hij twee en veertig of vier en veertig dollars nodig had. De vader wist niet hoe hij aan dat bedrag moest komen, maar hij wilde zijn zoon toch ook niet zonder het nodige geld laten.

Wat moest hij doen? Hij deed, wat iedere ware Heilige der Laatste Dagen doet: hij stelde zijn vertrouwen op God. In hun avondgebed baden hij en zijn vrouw, dat de weg voor hen mocht worden geopend, zodat zij aan hun zoon het gevraagde geld konden zenden. Daarna gingen zij slapen, zoals gewoonlijk. De volgende morgen ging hij aan zijn werk, niet wetende waar die meer dan veertig dollars vandaan moesten komen.

Tegen de avond kwam een man in zijn kantoor en zeide: „Twee jaar geleden heeft u mij werk geleverd, maar ik kon u toen niet betalen. U vertelde mij, dat ik mij daar geen zorgen over moest maken en u maar moest betalen, wanneer mij dat schikte.

Ik heb daar in het geheel niet meer aan gedacht tot gisteravond. Nu ben ik hier gekomen om u mijn cheque te geven”. De vader vroeg zeer verbaasd: „Hoe komt het, dat u daar ineens aan dacht? Ik was het helemaal vergeten.”

De man antwoordde: „Mijn vrouw en ik kwamen de vorige avond van Lagoon. Tijdens het gesprek werd uw naam genoemd en mijn vrouw vroeg toen: „Heb je hem wel ooit die rekening betaald”? Ik antwoordde: „Nee, maar ik zal er morgen voor zorgen”.

De vader vroeg: „Hoe laat was dat?” Zijn hart sprong op van vreugde en dankbaarheid toen hij vernam dat het juist een paar minuten was, nadat hij en zijn vrouw in gebed geknield waren en God vroegen de weg te openen.

Nu kunt ge wel zeggen, dat dit een samenloop van omstandigheden, een toeval was. Anderen zullen misschien zeggen, dat het een gedachten-associatie was, toen de naam genoemd werd, maar voor de vader en de moeder was het de directe tussenkomst van God en hun geloof in Hem was sterker dan ooit tevoren.

